

ภาคธรรมปฏิบัติ

กรรมฐานแก้กรรมได้อย่างไร

พระภาวนาวิสุทธิคุณ

๑๓ พ.ศ. ๓๒

P302

ขอเจริญพร บรรดาญาติพี่น้องและคณะอาจารย์วิทยาลัย
ครูชนบุรีและผู้ปฏิบัติธรรมทุกท่าน ขอเจริญสุขนักศึกษาที่มา
ปฏิบัติธรรมทุกคน วันนี้จะแสดงธรรมะในเรื่องกฎแห่งกรรมและ
กรรมฐานแก้กรรมได้อย่างไร ขอให้ท่านทั้งหลายได้ตั้งใจฟัง
ธรรมสืบไป

คำว่า **กฎแห่งกรรม** แปลว่าอะไร **กฎ** แปลว่า **ต้น และ**
ผล **กรรม** แปลว่า **การกระทำ** แต่ละราย แต่ละรูปไม่
เหมือนกัน ทำดีก็ตันไปทางดี ทำชั่วก็ตันไปทางชั่ว

กฎ ตัวนี้คือ **กฎแห่งธรรมชาติ** กฎ แปลว่า กตกลงไปและ
ดันขึ้นมา ถ้าหากเรามีคุณธรรมได้อบรมมาดีแล้ว มันจะดันและ
ผลักไปในทางดีให้มีปัญญา

ถ้าการกระทำของเรา ไม่สมส่วนควรกันไม่สมเนื้อสมหน้า
เพราะจิตใจที่อบรมมาไม่ดี มันจะดันไปในทางที่ไม่ดีและกดให้
จมลง ให้ต่ำลงไปโผล่ไม่ขึ้น

อาตมาประสบมามากหลาย บางคนไม่สนใจในเรื่องกรรมดี
กรรมชั่ว ต้องการอายุมันขวัญยืน ต้องการให้มีความสุขงาม
ผิวพรรณผ่องใส ต้องการให้สุขภาพอนามัยดี และต้องการให้
กิจการสำเร็จตามเป้าหมาย แต่เขาไม่ได้สร้างเหตุผลที่จะส่งผล
ให้อายุยืน กลับไปทำให้อายุสั้น ไปฆ่าสัตว์ตัดชีวิต เบียดเบียน
ชีวิตเขา อาฆาต เคียดแค้นผูกพยาบาท ริษยา รักรองผู้หนึ่งจะ
อายุสั้น พลับตายตั้งแต่อายุยังน้อย

พระท่านสอนไว้ว่า **“กิจโจ มนุสฺสปฏิลาโก”** การเกิดเป็น
มนุษย์แสนจะยาก ลำบากเหลือเกินที่จะเกิดมาโสภาคย์ มี

หน้าตาดียิ่งหายากที่สุด ท่านต้องมีญาณมา มีปัญญา มา มีวิชา มา มีความรู้ของมนุษย์ คือมีคุณสมบัติมนุษย์ครบ คือคุณธรรม มีศีล ๕ ครบ จึงจะมากเกิดเป็นมนุษย์ที่โสภณีได้

บางคนมีศีลมาไม่ครบ มีคุณสมบัติไม่ครบ เกิดมาขี้ริ้วขี้เหร่ บางคนเกิดมาง่อยเปลี้ยเสียขา บางคนตาบอดหูหนวก บางคนแถมยังปัญญาอ่อนอีก บางคนเฒ่าแก่ชราเป็นอัมพาต

บางคนมีทานดีมาแต่ชาติก่อน ก็เกิดมาเป็นลูกมหาเศรษฐี มั่งมีศรีสุข แต่เมื่อชาติก่อนเขาได้ทำการเบียดเบียนสัตว์มา ชาตินี้จึงสามวันดีสี่วันไข้ เข้าโรงพยาบาลไม่พัก มีเงินก็ช่วยไม่ได้ บางคนไม่ได้สร้างเหตุแห่งปัญญา มา ถึงเกิดเป็นลูกเศรษฐี เงินก็ซื้อวิชาไม่ได้ เงินก็ช่วยลูกเรียนเป็นดอกเตอร์ไม่ได้ เพราะเหตุใด เพราะทำบุญมาไม่ครบ

บางคนบ้านใหญ่โตราวกับวัง แต่กินข้าวกับน้ำตาไม่เว้นแต่ ละวัน ท่านทั้งหลายโปรดทราบ เรื่องสังข์ทองเป็นปริศนาธรรม

หกเขยคือหน้าโง่ โง่ทางอายตนะ ตาโง่ ไม่มีกำหนดเห็นหนอ
เห็นด้วยโง่ ๆ ไม่เห็นลึกซึ้ง ไม่เห็นนิสสัยใจคอกคน คุณคนไม่เป็น

ดูคนให้ดูหน้า ดูผ้าให้ดูเนื้อ ดูเสือให้ดูลาย ดูชายให้ดูพ่อ
จะได้ไม่ย่อท้อใจ!

ท่านทั้งหลาย เพิ่งเริ่มเข้ามาปฏิบัติไม่กี่ชั่วโมง จึงอาจจะไม่
ลึกซึ้งถึงขั้นที่ดูหน้าดูตาก็คงจะรู้ได้ ดูคนให้ดูหน้า ดูโหงวเฮ้ง

การแนะนำไม่ใช่มาถึงวัดสอนบุญ บาป ทำบุญไปสวรรค์
ทำบาปไปนรกเท่านั้น ต้องสอนแนะนำถึงกรรมฐานแก้กรรม
ได้อย่างไร ใครเอาไปใช้ปฏิบัติเป็นประจำ จะแก้กรรมได้จริง ๆ
ถ้าใช้ไม่จริงก็เหมือนถั่วยชา เขาให้มาแล้วเอาไปใส่ตู้ไว้ ไม่ค่อย
ใช้ให้เป็นประโยชน์เลย

ตัวเรามีประโยชน์มาก แต่ใช้ตัวไม่เป็น ไปใช้ในเรื่องไร้
สาระเสียมาก ไม่ใช่ให้เป็นประโยชน์ต่อตัวเอง เกิดมาเสียชาติ
เกิดไม่ประเสริฐล้ำเลิศ ไหน ๆ จะตายจากโลกไปก็ต้องมี

ความดีติดตัวไปด้วย และทั้งความดีไว้ในโลกมนุษย์ คือความดีเป็นตรา ถ้าใครทำกรรมฐานได้ลึกซึ้ง จะรู้เหตุผลของชีวิตได้อย่างดีที่สุดใน เป็นประโยชน์แก่ชีวิตประจำวัน แก้ไขปัญหาเกิดขึ้นเฉพาะหน้าด้วยกรรมฐาน

บางคนชอบไปหาหมอดู หมอดูบอกว่าต้องสอบได้ที่หนึ่ง แต่ปรากฏว่า สอบตก หมอดูว่า สอบตกกลับสอบได้เพราะเราขยัน เราต้องสร้างความดีให้กับดวง หาใช้ดวงทำให้เราดีไม่ต้องสร้าง อยู่เฉย ๆ ดีได้อย่างไร มันต้องเกิดจากการกระทำ คือกฎแห่งกรรมนั่นเอง

การสร้างความดีให้กับดวง ก็คือสร้าง **ศีล สมาธิ ปัญญา** ให้เกิดขึ้นแก่ตัวเรา แล้วเราจะบอวอล ทวนลม ผู้ที่มีสมาธิจะเป็นคนขยันหมั่นเพียร และเป็นผู้มีปัญญา คนที่มีปัญญาแหลมลึก แหลมลึกต้องมีสามคม

คมกริบ ไว้ภายในจิต ไม่บอกใคร แสดงออกในเมื่อมีความจำเป็นจะต้องใช้

คมคาย มันยังเป็นหลุม เป็นบ่อ ไม่เสมอ ก็เอาบุงมาแทง
อย่างนี้เป็นต้น

คมสัน มันต้องใช้ขวานตอกย่ำลงไป จึงจะเข้าเรียบร้อยดี
นี่มันมีในลักษณะศีล สมาธิ ปัญญา ครบ

ศีล คือ **สถาปนิก** ออกรูปแบบพื้นฐานให้คนชอบ

สมาธิ คือ **วิศวกร** รู้วาระจิต รู้จักน้ำหนัก รู้จักชั่งตวงวัด
รู้จักวาระจิตของคนในฐานะเช่นไร ควรทำกับเขาอย่างไร รู้จัก
กาลเทศะ รู้จักบาป รู้จักบุญ รู้จักคุณ รู้จักโทษ รู้จักสิ่งที่เป็น
ประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์ที่วิศวกร

ปัญญา คือ **นายช่าง** ลงมือทำทันที มิได้รอรีแต่ประการใด

ถ้าใครเป็นทั้งสถาปนิก วิศวกรและนายช่างแล้ว รับรองคน
นั้นเอาตัวรอดปลอดภัยในอนาคต

บางคนเกิดมาแต่ชาติก่อน นิสัยดีมีปัญญาในโลกมนุษย์นี้ เขาจะมีแต่ความเจริญรุ่งเรือง ถึงจะเกิดในบ้านยากจนก็สามารถ เป็นรัฐมนตรี หรือเป็นใหญ่เป็นโตได้ เพราะสติปัญญาที่สร้างมา แต่ชาติก่อน

คนเราก็มีทั้งถูกและแพง มีทั้งแก้และดี มีทองคำก็มีทองชุบ มีหลวงพ่อดอกก็มีหลวงพ่อกเทียม คนดีหายากคนแก้เยอะ

มีน้อยเหลือเกินที่จะดีเด่นเห็นชัดและเห็นไกล อย่างนี้หา ยาก ต้องอดทน ต้องฝึกฝน

ท่านทั้งหลายเอ๋ย จิตนี้ฝึกได้ขยันก็ได้ฝึกให้ทำงานก็ได้ ฝึก ให้ชี้แจงก็ได้

การเจริญวิปัสสนากรรมฐานจะรำลึกชาติได้ รู้กฎแห่งกรรม ที่ผ่านมา จะแก้ปัญหากรรมที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าในกิจประจำวัน ของเราได้

ถ้าใครเจริญวิปัสสนากรรมฐานโดยต่อเนื่อง สร้าง
ความดีให้ติดต่อกัน สร้างความดี ถูกตัวบุคคล ถูกสถานที่
ถูกเวลา ต่อเนื่องกันเสมอต้นเสมอปลายแล้ว คนนั้นจะ
ได้รับผลดี ๑๐๐% และจะเอาดีในชาตินี้ได้แน่นอน ไม่ต้อง
รอดีถึงชาติหน้า

สำคัญที่ทำความดีผิดสถานที่ผิดตัวบุคคล และผิด
กาลเวลาด้วย ไม่ใช่กาลเวลาที่จะต้องทำไปแล้วไปทำ
ไม่ใช่กาลเวลาที่จะพูดแล้วไม่พูด มันก็เสียหาย

ถ้าเรานั่งสมาธิอยู่หายใจยาว ๆ มีกรรมฐานเป็นการ
พักผ่อนในร่างกายในตัว เช่น ๑ นาทีหายใจ ๑๘ ครั้ง กำลังนอน
หลับเหลือ ๑๕ ครั้ง ถ้าเราทำสมาธิปกติเหลือ ๑๕ ครั้ง ก็เหมือน
ได้หลับไปแล้ว มันไม่อ่อนเพลียละเอียดใจแต่ประการใด มันจะ
เข้าภาวะปกติอย่างดียิ่ง จะมีพลังจิตสูง ต่อสู้กับเหตุการณ์และ
ปัญหาได้ ด้วยการฝึกฝนกรรมฐานนี้แหละ

เพราะฉะนั้น**กรรมฐาน** แปลว่า **การกระทำให้ฐานกายนี้ เป็นที่ตั้งของสติ** พอท่านทั้งหลายทำจนได้ดวงตาเห็นธรรม วิเศษบางประการ ได้ศีล สมาธิ ลึกซึ่งในจิตใจ ท่านจะเห็นความ ดีในจิต

รำลึกถึงบุพการีได้ สามารถรำลึกชาติได้ จะไม่ลืมพ่อ ลืม แม่ ปู่ย่าตายาย ครูบาอาจารย์ จะสนิทสนมกลมกลืนกันกับครู บาอาจารย์ผู้มีพระคุณทั้งหลาย

นักปราชญ์ท่านสอนไว้ว่า ถ้าเราให้อะไรใครจะไม่นับไม่จำ แต่ใครให้อะไรเรา แม้หน้าถ้วยเดียว เราก็กำหนดจดจำไว้ได้ เรา จะไม่ลืมบุญคุณของเขา อย่างนี้จะเกิดขึ้นกับนักกรรมฐานที่ซึ้ง ใจ

เพราะเหตุที่เราไม่หวังผลตอบแทน แล้วบุญกุศลจะสนอง แก่เราเอง เงินไหลนอง ทองไหลมา จะคิดอ่านทำอะไรก็ได้ ผลสำเร็จตามเป้าหมายทุกประการ มีแต่ความเจริญ จะได้อยู่ใน

แหวดวงสิ่งแหวดล้อมที่ซึ่ใจ ใม่มีการทะเลาะวิวาทกัน จะมีแต่สิ่งที่เป็นมงคลในบ้านนี้

อันนี้บางคนทำได้ยาก เพราะสันดานทำไม่ได้ นิสัยใม่ให้รูปร่างก็ดี ๆ นะ แต่นิสัยใม่ให้ บางคนเข้าใจว่าคนอื่นคงเหมือนเรา และเราเหมือนคนอื่นเขา เหมือนใม่ได้! เพราะแตกต่างกันด้วยกฎแห่งกรรม เหมือนกันใม่ได้!

การแต่งกายก็ใม่เหมือนกัน บางคนชอบทรงนั้นทรงนี้ ถ้าเคยชอบอย่างไร ไปใช้อย่างอื่นมันก็ใม่พอใจ ใม่สบายใจเป็นที่การฝึก เราเคยทำอย่างนี้แล้วไปทำอย่างนั้นมันก็ทำใม่ได้ ก็ธรรมดา เพราะกฎแห่งกรรมนี้มันแยกประเภทของสรรพสัตว์เหมือนกันใม่ได้

กฎแห่งกรรมสั้น ๆ มาจากไหน อาตมาทบทวนได้แล้วขอฝากท่านทั้งหลายไว้ด้วย เราจะดูได้จาก **“เห็นหนอ! รู้หนอ คิดหนอ เข้าใจหนอ และกำหนดกิเลสได้ในตัวเรา** ธาตุ อายตนะจะ

โง่หรือฉลาดอยู่ที่ อายุตนะ ๖ อยู่ที่....อินทรีย์ หน้าทีนี้เอง ตา หู จมูก ลิ้น กาย จิต จะโง่หรือไม่โง่ อยู่ที่ตรงนี้

จะฉลาดหรือมีปัญหาอยู่ที่ตา หู..ทำได้จริงหรือเปล่า กำหนดต่อเนื่องหรือเปล่า เปล่าเลย มันก็ไม่ได้ ก็ได้แค่นั้น ที่ กำหนดก็ไม่รู้ด้วย และรู้ไม่จริง

ที่ท่านทั้งหลายทำนี่ก็ต้องการเอาเป็นนิสัยปัจจัย เพื่อทำ ต่อเนื่องต่อไปในอนาคต เพื่อแก้ปัญหปัจจุบัน จากการกำหนด ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจนี้เอง นี่มันอยู่ตรงนี้ มันโง่หรือฉลาดมัน อยู่ตรงนี้เอง ชั้น ๕ รูปนามก็อยู่ตรงนี้เอง

เพราะฉะนั้นการกระทำของแต่ละท่านนี้ เราดูได้จากตัวเรา สังเกตได้จากตัวเรา เจริญกุศลภาวนามีหน่วยกิตครบ เราจะรู้ ได้เองว่าตัวเรามีปาณาติบาตติดตัวมา ๖๐% เราจะต้องรับใช้หนี้ ในชาตินี้แน่

รับใช้หนี้อะไร ก็หมายความว่าเราจะต้องโดนรถชน เราจะต้องโดนฆ่าตาย เราจะต้องโดนใส่ร้าย มันจะบอกเราเองก่อนที่จะไปบอกคนอื่นเขา อันนี้อาตมาก็ได้ประสบมาเป็นต้น เช่นมีปาณาติบาตฆ่าสัตว์ติดตัวมา ๖๐% เราสู้แจ่งแก่ใจ รู้วันตายว่าจะต้องตายอย่างไร รถชนตาย โดนยิงตาย โดนอุบัติเหตุตาย เป็นต้น

จะโดนง่อยเปลี้ยเสียขา โดนทรมาน โดนหนอนกินจนชีวิตหาไม่ มันจะบอกเหตุการณ์ชัดในตัวเราก่อน

ในเมื่อบอกตัวเราได้ คุณคนอื่นมันก็บอกได้ เราอ่านภาษาอังกฤษที่นี้จบ ไปอ่าน เอ บี ซี ที ไหน มันก็ต้องผสมสระผสมอักษรเข้าแล้วก็แปลความหมายของศัพท์ได้ นั่นแหละเช่นเดียวกัน

เราจะรู้ได้ว่าเห็นหนอ คนนี้มีปาณาติบาตติดมากก็จะรู้ได้เลยว่า กฎแห่งกรรมคนนี้จะต้องเป็นอัมพาต คนนี้ต้องไปอุบัติเหตุ คนนี้ไปโดนรถชนตาย มันบอกชัดนะ

มีประโยชน์มากสำหรับผู้ทำได้ มันมีประโยชน์อย่างนี้

ถ้าเราเจริญกรรมฐาน เราจะรู้กฎแห่งกรรมได้ตอนมีเวทนา คนไหนอดทนต่อเวทนาได้ กำหนดผ่านเวทนาได้ เราจะรู้ได้ว่า ทุกข์ทรมานที่ผ่านนั้นไปทำกรรมอะไรไว้ มันจะมีกรรมอะไรมา แทรกซ้อน มันจะบอกเราเอง อันนี้มีตัวอย่างที่อาตมา ประสบการณ์มามากมาย เช่น อทินนาทาน

เบียดเบียนทรัพย์เขามาอะ แล้วก็ไปเบียดเบียนสัตว์ด้วย ทุกอย่างเอาหมดมักได้มักง่าย รุกหัวคั่นไร่คั่นนา ลักเงินลักทอง โจรกรรมเล็ก ๆ น้อย สะสมหน่วยกิตนิสัยไม่ดี นิสัยเคยชินในการลักขโมย ไปเบียดเบียนทรัพย์

เหมือนเศรษฐีมีเงินแล้วไปบ้านเหนือบ้านใต้ ก็ต้องหยิบมิดเขามา หยิบโน่นใส่พกใส่ห่อมา จนได้คือนิสัยสันดาน มีเงินแล้วยังต้องไปลักของเขาอีก ไปเบียดเบียนเขาอีก เบียดเบียนคนอื่นอีก ทำนองนี้เป็นต้น

กฎแห่งกรรมจะบ่งบอกออกมา เป็นจุดเครื่อง
คอมพิวเตอรืว่า คนนี้ได้เงินได้ทองมาแล้วต้องถูก
โจรกรรม ต้องถูกคนลัก ตีชิงวิ่งราว มิฉะนั้นไฟจะไหม้บ้าน
ไม่เคยผิดแม้แต่รายเดียว อาตมาเคยทนายไว้ คนนี้ระวังนะโยม
เคยถูกโจรกรรมไหมโยม ไม่ถูกเลยคะ ระวังอันเดียวคือไฟไหม้
บ้านหมดเนื้อประดาตัว แล้วก็จริงด้วย อันนี้เห็นได้ชัด

นี่แหละท่านทั้งหลาย ทำให้มันจริง จะเห็นจริง ทำให้ไม่จริง
จะเห็นจริงได้อย่างไร ต้องเห็นจากตัวเราออกมาข้างนอก
เรารู้ตัวว่าเรามีเวรมีกรรมประการใด ก็ใช้หนีโดยไม่ปฏิเสธ
ทุกข้อหา จิตตโอสสิกรรมได้ ยินดีรับเวรรับกรรมได้ โดยไม่
มีปัญหาใด ๆ

กาเมสุมิจฉาจาร ถ้าเรารู้ตัวเอง หนึ่งเจริญกุศลภาวนา
มันจะบอกว่าอดีตชาติ ไปขู่ขู่ขู่ขู่ขู่ขู่ขู่ขู่ขู่ขู่ขู่ขู่ขู่
หนานาประการ ผัวเขา เมียเขา หนานาชนิด มีข้อคิดหลาย
อย่าง

มิตรหรือเพื่อนฝูง เขามาเกิด จะต้องสนองงานในกฎแห่งกรรม
ก็มาหลอกเอาของเราไป และเราไม่ต้องติดตามของนั้นแน่นอน
ที่สุด เพราะเราไปหลอกเขามาก่อนอย่างนี้เป็นต้น

**สุราเมรัย เครื่องดองของเมานาหาชนิดทุกประการ ถ้า
เราหนึ่งภาวนาเราจะรู้ตัวเองว่า** อดีตชาติเราเสพยานี้มาใหม่
ถ้าคิดมา ๖๐% รับรองว่า เราจะไม่ต้องเรียนอะไรเลย เรียนไม่
ไหวแล้ว **และเป็นโรคปัญญาอ่อน ไปเรียนอะไรก็ไม่จบ
หลักสูตรมัธยมศึกษาแน่นอนและเป็นความจริงด้วย**

เราต้องแก้กรรมของเราเสีย **อ้อ! ปาณาติบาตเมื่อชาติ
ก่อนคิดมา เรายังไม่ถ่อยเปลี้ยเสียขาในขณะนี้ เราจะต้อง
รับสนองผลงานในโอกาสหน้า เราก็รับบำเพ็ญกุศล ด้วย
การปฏิบัติกรรมฐาน**

**เราก็มาบำเพ็ญทานศีลและภาวนา สวดมนต์เป็นกิจ
อธิษฐานจิตเป็นประจำ อโหสิกรรมเสียก่อนและเราก็แผ่
เมตตาให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย ที่เราไปสร้างกรรมมาครั้งอดีต**

รู้บ้าง ไม่รู้บ้าง รู้เท่าทันหรือไม่เท่าทันก็ตาม ถ้า
รู้เท่าไม่ถึงการณ์เช่นนี้แล้ว **ขอสรรพสัตว์ทั้งหลายจง**
อโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้า มันก็จะน้อยลงไป ยกตัวอย่าง
อาตมาเป็นต้น

อาตมารู้ตัว ๖ เดือน ก็ขออโหสิกรรมทุกวัน ว่าเราก็ไป
หักคอนกมามากหลาย เราก็บอกว่า พ่อนกเอี้ยตอนที่
ข้าพเจ้าเป็นเด็กรู้เท่าไม่ถึงการณ์ อย่าเอาโทษเราเลย
ขอให้โทษเราลดลงไป ให้ภัยโทษเกิด เหมือนให้การกับ
ศาลรับสภาพฉะนั้น

ศาลจะเมตตาเราที่ให้ความสะดวกในการพิจารณาของศาล
จึงลดโทษลงไปอีก ๖๐% เราอาจจะรอดจากความตายได้ เลยก็
เตรียมให้รถชนคอหักหมุนได้ แล้วก็กลับมาใช้เวรกรรมให้สิ้นสุด
ในชาตินี้ชาติเดียวเท่านั้น ผ่านจากหนักเป็นเบาได้ คือมิได้
ปฏิเสธทุกข้อหาด้วยกรรมฐาน แก่กรรมได้แบบนี้ โดยรู้ตัวของ
เราเอง

ญาติโยมผู้ปฏิบัติธรรมทุกท่าน **ถ้ามีเวทนาต้องสู้**
กำหนดให้ได้ ปวดท้อง ปวดขา หรือปวดตรงไหน ปวด
หนอ ตายให้ตาย เดี่ยวท่านจะเห็นกรรม เมื่ออดีตชาติท่าน
ทำอะไรไว้ท่านจะโล่งใจนะ ท่านจะดีใจเดี่ยวท่านจะได้แก้
กรรมด้วยการแผ่เมตตา อโหสิกรรม ข้าพเจ้าจะไม่ปฏิเสธ
กรรมทุกข้อหา นี่กรรมฐานแก้กรรมอย่างนี้

บางทีเรามีเวทนาหน้อยเล็กน้อย **ไม่รู้จะแก้อย่างไร** ครู
 อาจารย์เขาบอกกำหนด ปวดหนอ ๆ นักศึกษาวิทยาลัยครู
 พระนครศรีอยุธยามานั่งปฏิบัติ เดี่ยวนี้จบปริญญาโทเป็น
 อาจารย์ที่ขอนแก่นไปแล้ว ปวดหนอ ๆ ปวดหนักเข้ามาบอกแม่
 ยุกุพิน บอกหนูไม่หาย แม่ยุกุพินให้กำหนดต่อไป พอวันที่ ๓ นึก
 ขึ้นได้ **เมื่ออยู่ชั้นประถมสอง ประถมสาม หักขาเขียด หักทั้ง**
เป็น ใส่เกลือทั้งเป็น กำหนดหนักเข้าให้อโหสิกรรม แผ่เมตตา
 ให้สัตว์เสีย นี่แหละกรรมฐานแก้กรรม ก็เลยเบาลงไปและหาย
 ว่างไปกับตา ไม่ปวดขาอีกต่อไป

เขากล่าวว่าไปหักขาขวาเขียดและปวดขาขวามาตลอด พอ
 อโหสิกรรมว่าไม่ปฏิเสธ เราไปหักขาเขามาจริง เราปวดอย่างนี้
 เขาก็ต้องปวดอย่างนั้นแหละ เราก็ต้องใช้หนี้ด้วยการปวดไป
 ทรมาณพอสมควรแก่เวลา และเรากำหนดจิตแผ่เมตตาต่อเมื่อ
 ออกจากกรรมฐาน อโหสิกรรมเสีย นี้เรียกว่า กรรมฐานแก้กรรม
 อย่างนี้ สามารถจะไม่ปวดอีกต่อไปแล้ว

บางคนปวดตา บอกว่า **“ไม้แทงตา ไม้แหลมมาแทงตา
 ปวดเหลือเกิน”** กำหนดเข้าโยม ไม่มีใครไปแทง กำหนดเสีย
 นี้ถึงคุณพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เป็นคนข้างวัดนี้เอง
 แต่ไม่เคยทำกรรมฐาน เดี่ยวภาพนิมิตออกมาทันที

โยมคนนี้อายุ ๗๐ กว่าแล้ว **ภาพนิมิตออกมาว่า** **เมื่อยัง
 แข็งแรงอยู่ มาลักหน่อไม้วัดนี้ หน่อไหนที่เอาไม่ได้ เอาไม้
 แหลมแทงให้มันเสีย แทงหน่อไม้วัดเลย ตัวเองก็ต้องปวด
 ตาอย่างนี้ พอรู้ชัดเข้าก็ขออโหสิกรรม พระสงฆ์อนุโมทนา
 และก็หายปวดตาจนชีวิตหาไม่** นี้กรรมฐานแก้กรรมอย่างนั้น

บางคนไม่รู้พอปวดก็เลิกไปแล้ว ไม่เอาแล้ว ชอบสบาย
รับรองท่านจะไม่รู้จักกฎแห่งกรรม เดี่ยวจะว่าอาตมาหลอกไม่ได้
นะ อาตมาผ่านมาแล้วนะ ขอฝากผู้ปฏิบัติธรรมไว้ด้วย

เป็นคนจริงหรือเปล่า ถ้าจริงต้องได้ผลแน่ อย่างหนูที่
วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา เจริญวัยชั้นชาพอดี

ผู้ที่ไม่ได้รับราชการครู แต่เรียนวิชาครูไม่จำเป็นต้องเข้าครู
เสมอไป เพราะวิชาครูเป็นหลักสำคัญมาก เป็นศูนย์กลางอัน
สำคัญ ที่เรียนเข้าไว้ สามารถจะเลื่อนยศตำแหน่งได้

มีจำทหารคนหนึ่ง มีฝึกกรรมฐานที่นี้ สอบวิชาครูได้
ปริญญาตรี บัดนี้เลื่อนเป็นนายร้อยโทแล้ว อาตมาช่วยบอก
เจ้ากรม กรมยุทธศึกษาทหารบก เดี่ยวนี้เป็นร้อยเอกไปอีกคน
หนึ่ง

อย่างท่านทั้งหลายเป็นทหาร เป็นฝ่ายอะไรก็ตามมี
ประโยชน์นะ แต่ท่านไม่นั่งกรรมฐานจริง ก็ไม่ทราบประโยชน์

ตัวเอง อันนี้ช่วยไม่ได้ นี่เห็นว่าคนเข้างานได้หมดแล้ว บรรจุได้หมด เจริญกรรมฐาน เป็นผลงานกฎแห่งกรรม แก้กรรมได้

คนที่เป็นอย่างนี้เขา ยังใช้หนี้ไม่หมด สร้างความดีไม่ขึ้นหากินไม่ขึ้น บางคนหาเงินโดยค้าขายร่ำรวยจริง แต่เก็บไม่อยู่ ทำอะไรก็ไม่อยู่ ไม่รู้ไหลออกไปทางไหนหมด

อาตมาก็ดูให้ บอกให้มานั่งกรรมฐานเสีย แก้กรรมนี้ ก็ได้ ความว่าสร้างเวรสร้างกรรมมามากยังใช้ไม่หมด พอใช้เวรใช้กรรมหมด อโหสิกรรมแผ่เมตตา บำเพ็ญกุศลเสร็จเรียบร้อย ที่หนี้เงินเก็บอยู่ละ เป็นเศรษฐีได้ นี่กลายเป็นคนมีเงินมีทองไปแล้ว นี่แหละใช้หนี้ใครไม่หมดไม่เจริญหรอก ทำไม่ขึ้น ขอฝากไว้สั้น ๆ นะ

บางคนมาถามว่า **“ฉันมีเวรมีกรรมอะไร”**

“มานั่งกรรมฐานชโยม จะได้รับรู้”

“โหยง ฉันทไม่มีเวลา ไม่ว่าง”

แต่เวลาไปคุดบ้านเหนือบ้านใต้ว่างดีนักร คุดนินทากันนั้น
แหละว่าง ไปสร้างควมชั่วว่าง แต่สร้างควมดีไม่มีใครว่าง
ถูกต้องแล้วหน้าเห็นใจ เพราะคนเราจะดีเหมือนกันทุกคนไม่ได้
แล้วแต่วาสนาบารมี คนที่ไม่มีบุญวาสนา มันทำยาก อาตมาก็
เห็นใจด้วย

คนเราที่จะดีมาสร้างควมดีดีงยาก เพราะคุดเหตุการณั
แล้ว **คนนั้นไม่มีบุญ ไม่มีวาสนา เขาจึงทำยาก** อย่าไปว่าเขา
เลย เพราะไม่มีวาสนา ทำอย่างไรก็ทำไม่ขึ้น และทำไม่ได้ด้วย

ขอเจริญพรให้ญาติพี่น้องได้ทราบว่ กรรณฐานแก้กรรณได้
มีนายทหารคนหนึ่ง ยศร้อยโท อยู่ศูนย์การทหารปืนใหญ่มา
บวชที่นี้ พ.ศ. ๒๕๐๐ มีลูกผู้หญิง ๒ คนแล้ว ปู่ย่ากับผู้หญิง
จริง ๆ ไม่เชื่อบุญเชื่อกุศล ไม่เชื่อเวรเชื่อกรรณด้วย

อาตมาบอก “ผู้บังคับหมวด อาตมาขอขบิณฑบาต สึกหา
ลาเพศแล้ว อย่าไปยุ่งกับผู้หญิงเขาอะ”

“โอ๊ยหลวงพ่อ ผมไม่เชื่อ ไม่มีทางหรอก สนุกสนานไป
ชั่วคราวเท่านั้น ตอนตายแล้วมันก็สูญ จะไปเกิดที่ไหนอีก
ที่ผมมาบวชที่นี่ไม่ใช่เพราะศรัทธาอะ แม่ให้มาบวช แม่
บอกว่าสำเร็จนักเรียนนายร้อยแล้วบวชให้แม่หน่อย เลย
ผมก็ไปมีครอบครัวเสียก่อน”

“เอาละผู้หมวด ไม่เชื่ออาตมาไม่เป็นไรอะ จดไว้ละไม่
มีลูกผู้หญิงบ้างก็แล้วไปอะ”

“โอ๊ย ผมมี ๒ คนแล้ว”

“จดไว้เผื่อจะมีลูกผู้หญิงอีก”

ในที่สุดก็สึกหาลาเพศไป จากไปเป็นเวลานานหลายสิบปี
ยศสุดท้ายก่อนที่จะมาพบกัน เป็นนายพันเอกพิเศษ มีลูกสาว

๓ คน ลูกชาย ๒ คน ภรรยาเป็นอาจารย์ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอฝากข้อคิดท่านทั้งหลายไว้

หนักเข้าลูกสาวสามคนเป็นอย่างไรรู้ ลูกสาวจบ ม.๖ ทุกคนจบแล้วออกเลเพลาดพาด ไปด้วยกฎแห่งกรรม จากที่พ่อทำให้กับลูก มาหาพ่อ พ่อก็เตะทิ้งรองเท้า มาหาแม่แม่ก็บ่นจู้จี้สอนลูกด้วยด่าลูกด้วย

ลูกก็เลยออกจากบ้านไป ไปร้องเพลงอยู่ตามโฮเต็ล ตามโรงแรม ทำเสียหายหน้าบัตรสีในวงศ์ตระกูลเหลือเกิน ลูกชายสองคนดีหมด นี่แหละกฎแห่งกรรม

หนักเข้าสามีภรรยาก็ร้องให้มาหา เพราะว่าบันทึกหลักฐานจำได้ว่าบวชที่วัดนี้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ บันทึกไว้ว่า ไม่เชื่อตามใจลูกจะต้องเสียหาย

มาราบนมัสการอาตมา อาตมาบอก ท่านจะแก้ไหมล่ะ ถ้าจะแก้ลาพักร้อนมาด้วยกันทั้งคู่ มาหนึ่งเจริญกรรมฐาน ๗ วัน

แล้วก็แม่เมตตาให้ลูก อโหสิกรรมให้ลูกทุกวัน ๆ อย่าด่าลูกอีกต่อไป ตั้งแต่หน้าทีนี้เป็นต้นไป

ลูกมาแล้วก็อย่าไปพูดเรื่องเก่ามาเล่ากันใหม่โดยเด็ดขาด เอาเรื่องใหม่เลย ให้ลูกไปเรียนปริญญาต่อไป

ก็ได้ความว่า กลับไป ลูกกลับทีละคน ไปตามน้องมาหมด พ่อแม่ไม่ได้ว่าอะไร นักเข้าทั้งสามคนก็ไปเรียนรามคำแหง สำเร็จปริญญาด้วยกันทั้งหมด และบัดนี้เข้าทำงานด้วยกันทั้งหมด ลูกสาวก็มานั่งวิปัสสนาที่นี่ด้วย

บางคนหาเงินหาทองร่ำรวยจริง ๆ ได้มาเก็บไม่อยู่ ต้องไหลออกไปจนได้ มีเรื่องให้ไหลออกไป ก็เพราะเราใช้กรรมไม่หมด มันต้องใช้กรรมอยู่ตลอดไป อย่าไปเสียใจ

ไม่ต้องไปหาหมอดู เราก็เป็นพิภกเสียเอง คือ **สติเป็นพิภก** **หนุฆานเป็นลึง** คือจิตใจ **ลักษณราม** คือธรรมะที่ **ประทับใจ** **ชาวผองบริสุทธิ์ใจคือพระลักษณะ** **น่ารัก** **น่าเอ็นดู**

หน้าบูชา เขียวชอุ่ม เป็นพุ่มไสว อิทธิพลของบุญกุศล ดลบันดาล ให้จิตใจชุ่มชื้นเป็นเรื่องการกระทำของกรรม เพราะคนไม่มีบุญ วาสนาทำอย่างนี้ไม่ได้ ต้องฝืนใจ คนที่จะดีได้ต้องฝืนใจได้ ถ้า ฝืนใจไม่ได้รับรองเอาดีไม่ได้ ไปเกิดอยู่ที่ไหนก็เอาดีไม่ได้ จะไป บวชเป็นพระเป็นชีก็เอาดีไม่ได้

ดีไม่ได้แน่เพราะฝืนใจไม่ได้ ล่องไปตามกระแสลมและสาย ธาร ตามอารมณ์ตามใจตัวเองตลอดมาช้านานแล้ว จึงเอาดี ไม่ได้ดังเหตุที่กล่าวมานี้ มีความหมายอย่างนั้น

เรื่องที่จะเล่าสู่กันฟังมีมาก มีหลายเรื่องก็จริง แต่หมดเวลา แล้ว ขอแนะนำโยมผู้ปฏิบัติธรรมทุกท่าน จงอุตส่าห์ตั้งใจอดทน เติบงกรรมหนึ่งปฏิบัติคู่กันไป

อย่างที่คุณหมอลอ คู่กับแม่ใหญ่มาช้านานนั้น ก่อนที่จะ เข้าผลสมาบัติได้ ๘๔ ชั่วโมง รำลึกชาติได้ว่าตัวเองเกิดที่บ้าน มอญ จังหวัดราชบุรี ไปฆ่าเขาตายที่น้ำตกเอราวัณ พอ

เหตุการณ์ผ่านไปแล้ว เข้าผลสมบัติ ลืม! อาตมาจดไว้ครบ
และเขาต้องไปตายตรงนั้นทีเดียว

กฎแห่งกรรมอย่าลืมนะ ทำเขาไว้ ไปฆ่าเขาตายที่ ต.ท่า
พุทรา อ.ศรีสวัสดิ์ จ.กาญจนบุรี ที่กระท่อมหลังนั้น ตัวเองก็ต้อง
ไปโดนฆ่าตายตรงนั้น

ขอฝากไว้ด้วยเป็นกฎแห่งกรรม **ทำอะไรขอให้ทำให้จริง
ๆ ได้ผลจริงและสมค่า สมปรารถนาทุกประการด้วยกฎ
แห่งกรรม** ที่ชี้แจงแสดงมาในวันนี้